

Notes breus

RETORN

Torna avui a Barcelona del seu viatge a Madrid, el President de la Generalitat. El venerable patriota, acomplerta la missió que el portà a la capitalitat de la República, va de nou a possessionar-se del seu càrrec. El senyor Macià, tan serè com emprengué l'anada, ha emprès el retorn cap a Catalunya. Ni les males bruixes que vaticinaven pèsims averanys, perturbaren la seva fe inquebrantable a l'anar-se'n, ni les aclamacions entusiastes i les acullides triomfals, han fet alterar, en tornar, el seu ritme normal.

El senyor Macià, predicant amb l'exemple, ha recomanat serenitat en les hores tèrboles i en els moments meridians. En emprendre l'anada a Madrid per tal de fer lliurament de l'Estatut, no tots els catalans tenien format el mateix criteri del resultat del viatge presidencial. Hi ha qui era fonament pessimista. Macià ho sabia i a tots s'imposà amb la seva serenitat, amb la seva autoritat serena, amb aquesta serenitat que ha tingut ell, que ens ha fet tenir a nosaltres i que serà la nova força que ens farà triomfar. El ressò de les males veus que vituperaven l'Estatut, les envestides rancunioses contra l'economia catalana, la desorientació catastròfica que hom iniciava en la família obrera de Catalunya, han estat motius bastants per posar a prova la voluntat, el sentit polític, el tremp social d'aquest home admirable, a les mans del qual Catalunya ha confiat els seus destins.

El President recomanava serenitat a tothom i els que no en tenien i els que solien perdre-la, tothom, hem donat mostres de fortitud. La seva marxa a Madrid no fou acompanyada per impaciències histèriques, ni per estirabots derrotistes. El seu retorn demostra amb prou eloqüència quanta oportunitat tingueren, i quant de bé feren, les seves recomanacions. La seva serenitat ha estat infiltrada al moll dels ossos de tots els catalans. Possèits d'aquesta força, hem conquerit la consideració de la República per la nostra llibertat, i obtindrem la consideració mundial, tant prest com accionem com a homes d'un poble lliure.

XEIX

El retorn de Macià

En el ràpid d'aquesta nit, passarà per l'estació de Reus, procedent de la capital d'Espanya i en direcció a la de Catalunya, el capdill de les nostres llibertats, l'home símbol que amb l'encís de la seva austeritat, conseqüència i simpatia, ha esvaït la nuvolada que enterbolia l'avenir polític de les terres d'Ibèria. El pas vertiginós de Macià pels suburbis de Reus, serà el d'una lluminosa estela d'esperança: l'esperança que la gestió del gloriós patrici prop dels polítics madrilenys, es traduirà en realitats que iniciaran el veritable període renaixentista de la nostra Catalunya.

En diverses ocasions el poble de Reus ha acudit a rebre o a acomiadar representants de Catalunya per tal d'encoratjar-los en la lluita. Avui sortirem al pas del ràpid més que per estimular energies d'un batallador, per a festejar el més trascendental i gloriós episodi de la història contemporània.

Cal, doncs, que, convençuts de la necessitat imperiosa que els aplaudiments que es tributin a Macià en el seu pas pels pobles i viles de Catalunya els sentin arreu d'Espanya, acudi en massa a l'estació.

Reus, que en tots els moments ha complert a bastament amb els deures que imposa el patriotisme, sabrà, en la diada d'avui, respondre a la crida que se li ha fet d'acudir al pas del ràpid per tal de contribuir a que sigui apoteòsic el retorn de Macià a la terra que gràcies a ell serà lliure i feliç.

ecos

UN ARTICLE D'AZORIN

Senzillesa; elegància. Senzill i elegant com un cristall de Murano: així és Azorin. Al costat de la hipertròfia, sovint barroca, d'Ortega i Gasset (la filosofia com a espectacle) de quina manera contrasta la prosa neta, diàfana, sutil del gran alacantí Martínez Ruiz.

Azorin, un home de la generació del 98, enamorat de tots els clàssics, maneja la ploma més moderna amb l'estil més actual. Com a bon treballador—així ell s'anomena—enamorat de l'obra ben feta, ha muntat un laboratori de literatura. En les retortes i gresols d'aquest laboratori en surten pulides i argentines les paraules, formant frases volgudament despulades de tota ornamentació. Azorin en escriure una, dues, tres columnes d'aquesta

prosa ens fa l'efecte—com Marcel Proust—que anés estucant una paret, amb tot el candor i tota l'austeritat d'un interior modern.

Deia Dastre que es coneixia l'home de talent en què era possible fer-lo canviar o fer-li aprendre alguna cosa, passats els vint anys. Això és precisament el que fa Azorin. És un home del segle passat que viu cada dia el moment actual. El moment actual, com la seva literatura, es va desentenent per moments de les frases i dels tòpics i s'omple més d'humanisme i de realitat. Senzillesa, exactitud, amor, elegància. Quatre virtuts de l'escriptor que són una sola i mateixa cosa.

Llegiu, torneu a llegir, espanyols, el magnífic article d'Azorin publicat a "Crisol": "En su integridad".

GESTUS

Qüestions socials

La creació del "Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria" a la nostra ciutat, ve a omplir un buit considerable, puix porta com a finalitat única l'organització de tota la dependència local, en forma que li permeti conquerir millores morals i materials de les quals tan necessitada es troba.

Si tots els dependents es donen compte de la magna tasca que el Centre pot realitzar veurem complir-se les jornades legals de treball, a l'ensens que els salaris milloraran, no en forma exagerada, però sí suficientment per a poder menjar.

Tots els tòpics que puguin usar-se contra l'actuació del Centre, no són més que simples quimeres sense importància que propalen inconscients o egoistes, els quals tenen un esperit mesquí que els porta a dolre's de la prosperitat d'un sector determinat del proletariat.

Cal tenir present que l'estructura democràtica que s'ha donat l'entitat és la garantia més ferma que pot mostrar a l'opinió; amb les seves orientacions el Centre de Dependents sempre serà allò que els seus socis vulguin, ara cal només esperar que la majoria d'ells es dongui compte de la missió que els està imposada i no s'extraviïn per viaranys pels quals cap benefici hi pot trobar l'obrer en general.

Hora és ja que ens donguem compte de l'eficàcia de l'Associació, la llarga història de les lluites socials ens mostra de manera contundent i inequívoca que tan sols una forta i orientada actuació sindical pot ésser la base que condueixi al millorament i redempció de l'obrer assalariat.

Pensa bé, dependent reusenc, amb els moments actuals; el Centre creient complir un deure social inicia una obra que vol ésser beneficiosa per a tots, si el teu indiferentisme el porta al fracàs, recorda un altre dia quan et vegis vexat i escarnit per la rapacitat capitalista, que l'únic responsable ets tu mateix però no haver volgut cooperar a la creació d'una entitat suficientment forta per a combatre'l.

J. G. i R.